

Vlaams
Parlement

stuk **1942** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 15 maart 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het akkoord
tussen België en Gibraltar
inzake de uitwisseling van inlichtingen
met betrekking tot belastingaangelegenheden,
ondertekend te Parijs op 16 december 2009

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	21
Advies van de Raad van State	25
Ontwerp van decreet	33
Bijlagen:	
– Nederlandse vertaling van het akkoord	39
– Engelse tekst van het akkoord	51

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. *De strijd tegen de ‘rechtsgebieden met lage of beperkte belasting’ en de schadelijke belastingpraktijken*

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van ‘rechtsgebieden met lage of beperkte belasting’.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor rechtsgebieden met lage of beperkte belasting en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. *Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden*

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modelverdragstekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken

van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijklopend zou zijn aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In 2008 heeft België vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud tegen de OESO-modelverdragstekst, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een verdragsbepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij de OESO-modeltekst. De staten die deel uitmaken van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de OESO-modeltekst. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die het uitwisselen van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van de OESO-modeltekst. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in het uitwisselen van inlichtingen.

2. De OESO-modelverdragstekst

In de schoot van het Global Forum kreeg een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel OESO-lidstaten als niet-leden die de verbintenis zijn aangegaan om zich aan te sluiten bij de OESO-standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, de opdracht een rechtsinstrument te ontwikkelen dat kan worden gebruikt voor het

starten van een effectieve uitwisseling van inlichtingen met het oog op het OESO-initiatief inzake schadelijke belastingpraktijken. De modeltekst is de norm voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

Wanneer het sluiten van een dubbelbelastingverdrag onmogelijk blijkt, kan de uitwisseling van inlichtingen worden geregeld door een akkoord ad hoc waarvan de bepalingen zijn gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

3. Inhoud van het akkoord

Het akkoord heeft tot doel inlichtingen uit te wisselen die ‘naar verwachting relevant zijn’ voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende staten met betrekking tot de belastingen waarop het akkoord van toepassing is. Het akkoord biedt eveneens de mogelijkheid om belastingcontroles in het buitenland uit te voeren.

Het akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Dat modelakkoord maakt de internationaal vereiste norm uit voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

4. Belang voor Vlaanderen

Overeenkomstig artikel 3, §1, van het akkoord, is het van toepassing op volgende Belgische belastingen:

- i. de personenbelastingen;
- ii. de vennootschapsbelasting;
- iii. de rechtspersonenbelasting;
- iv. de belasting van niet-inwoners;
- v. de belasting over de toegevoegde waarde (btw).

Met betrekking tot het federaal wetsontwerp tot goedkeuring van het akkoord met Andorra, dat een quasi identiek toepassingsgebied kent, leidde de Raad van State hieruit af dat het akkoord de kwalificatie van gemengd verdrag moest krijgen. Artikel 3, §1, van het akkoord verklaarde immers dat de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners onder het toepassingsgebied van het akkoord vallen.

De onroerende voorheffing maakt historisch gezien deel uit van deze vier belastingen (zie WIB, titel VI – Aan de vier belastingen gemene bepalingen, artikelen 251-260ter WIB).

De jongste jaren wordt de onroerende voorheffing evenwel niet meer verrekend met deze inkomstenbelastingen, wat ook toeliet om deze belasting te regionaliseren.

Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 5°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, is de onroerende voorheffing, die één van de wijzen van inning van de inkomstenbelastingen is, een gewestelijke belasting, die geheven wordt door het Vlaamse Gewest zelf. Bijgevolg is de instemming van het Vlaams Parlement met dit akkoord vereist.

Het voorliggende akkoord met Gibraltar bevat in zijn artikel 3, 2°, tevens een uitbreidingsclausule: de beoogde belastingen kunnen worden uitgebreid of gewijzigd, mits akkoord tussen de bevoegde overheden via het uitwisselen van brieven. Op grond van deze uitbreidingsclausule en na intrafederale consensus, stelde de federale overheid aan Gibraltar voor dat het akkoord zou worden uitgebreid tot de geheven belastingen van elke soort en benaming van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, hetzij eenzijdig

dig aan Belgische kant, hetzij wederzijds. Gibraltar antwoordde dat het kan ingaan op het voorstel tot uitbreiding van het toepassingsgebied. Bijgevolg is ook de goedkeuring van de Vlaamse Gemeenschap vereist, aangezien haar belastingen eveneens onder het akkoord kunnen vallen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

In de preambule erkennen België en Gibraltar dat de huidige wetgeving al voorziet in samenwerking en uitwisseling van inlichtingen in geval van strafrechtelijke belastingaangelegenheden. De partijen wensen ook de termijnen en de voorwaarden voor het uitwisselen van inlichtingen met betrekking tot belastingen, te verbeteren en te vergemakkelijken.

Artikel 1

Artikel 1 beschrijft de werkingssfeer van het akkoord. Via hun bevoegde overheden verlenen de overeenkomstsluitende staten elkaar bijstand door gegevens uit te wisselen die ‘naar verwachting relevant zijn’ voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de in het akkoord bedoelde belastingen. De bijstand omvat in elk geval de inlichtingen waarvan wordt verwacht dat zij relevant zullen zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van de beoogde belasting, alsook voor de onderzoeken of vervolgingen die daarmee verband houden. De rechten en de bescherming die worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

De norm van ‘waarschijnlijke relevantie’ heeft tot doel te verzekeren dat de gegevensuitwisseling zo ruim mogelijk is, waarbij evenwel duidelijk wordt aangegeven dat het de verdragspartijen niet vrij staat om naar inlichtingen te hengelen of te vragen naar informatie waarvan het weinig waarschijnlijk is dat zij relevant zal zijn voor de opheldering van de fiscale toestand van een belastingplichtige.

Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen pas definitief kan worden beoordeeld nadat de verzoekende partij ze heeft ontvangen, mag op zich geen voldoende reden zijn voor de aangezochte partij om de informatie niet te verstrekken. Het is bovendien niet noodzakelijk dat er aanwijzingen van belastingfraude in het dossier voorkomen. Het volstaat dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de inlichtingen relevant zijn.

Artikel 2

Artikel 2 betreffende het rechtsgebied stelt dat de aangezochte partij niet verplicht is inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar overheden of die noch in het bezit zijn van of verkrijgbaar zijn door personen die zich binnen het rechtsgebied van die partij bevinden.

Het woord ‘overheden’ moet ruim worden geïnterpreteerd. Naast de belastingdiensten worden ook alle openbare diensten, instellingen en inrichtingen bedoeld die zijn verplicht hun beschikbare informatie te verstrekken aan ambtenaren die zijn belast met de vestiging of de invordering van belastingen.

De verplichting om gegevens mee te delen wordt niet beperkt door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon waarmee de inlichtingen verband houden of van de persoon die in bezit is van de inlichtingen.

Artikel 3

Artikel 3 somt de belastingen op waarop het akkoord van toepassing is. Voor België betreft het de vier inkomstenbelastingen (personenbelasting, vennootschapsbelasting, rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners) die worden geheven, en de btw.

Zoals hoger vermeld, omvat dit ook de onroerende voorheffing die historisch deel uitmaakt van deze vier inkomstenbelastingen en inmiddels een gewestbelasting is geworden, waarbij het Vlaamse Gewest zelf instaat voor de inning ervan.

Paragraaf 2 bepaalt dat het akkoord ook van toepassing is op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden gevestigd indien de bevoegde overheden van beide partijen zulks overeenkomen. De bevoegde overheden brengen elkaar op de hoogte van alle belangrijke wijzigingen in de wetgeving die een invloed kunnen hebben op het akkoord.

Artikel 4

Artikel 4 geeft een aantal gebruikelijke definities zoals ‘vennootschap’, ‘bevoegde overheid’ (voor België betreft het de federale minister van Financiën of diens vertegenwoordiger), ‘inlichtingen’, ‘persoon’ en ‘belasting’. Het gaat doorgaans om gebruikelijke definities. Een aantal begripsomschrijvingen komt eveneens voor in de algemene belastingovereenkomsten die betrekking hebben op de inkomstenbelastingen.

Elke niet omschreven term heeft de betekenis die hij op een bepaald tijdstip heeft volgens het recht van een verdragspartij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die eraan wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden.

Artikel 5

Artikel 5 heeft betrekking op de uitwisseling van inlichtingen op verzoek.

De algemene regel is overeenkomstig paragraaf 1 dat de aangezochte partij op verzoek inlichtingen moet verstrekken. Het is duidelijk dat het akkoord enkel van toepassing is op het uitwisselen van de gevraagde informatie die betrekking heeft op een specifieke controle, een specifiek verhoor of onderzoek, en niet op de automatische of spontane gegevensuitwisseling. De OESO wilde gerichte normen instellen voor het uitwisselen van inlichtingen die in de hele wereld kunnen worden toegepast en die door alle financiële centra en alle rechtsgebieden met lage of beperkte belasting kunnen worden goedgekeurd. Het OESO-modelakkoord wil daarom een passend evenwicht bereiken tussen enerzijds de noodzaak om de toegang tot betrouwbare financiële inlichtingen vast te leggen, en anderzijds de noodzaak om te vermijden dat de economie van de betrokken staten lasten zouden worden opgelegd op het vlak van fiscale discipline die deze landen te zwaar en zelfs irrealistisch zouden beschouwen.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte partij die informatie nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden. Deze bepaling is noodzakelijk. Indien er wel een fiscaal belang zou zijn vereist, zou de gegevensuitwisseling ondoeltreffend kunnen worden.

De inlichtingen moeten ook worden uitgewisseld ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte staat als strafrechtelijk misdrijf zouden worden beschouwd indien zij in die staat zouden plaatsvinden.

Paragraaf 2 preciseert dat de aangezochte partij alle middelen moet aanwenden om de gevraagde informatie te verkrijgen en zich niet mag verlaten op inlichtingen die in het bezit zijn van haar belastingadministratie.

Paragraaf 3 bepaalt dat de aangezochte partij gegevens moet verstrekken in de vorm van getuigenverklaringen of voor echt verklaarde afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover dat op grond van haar wetgeving is toegestaan.

Paragraaf 4 wijkt af van de nationale wetgeving in die zin dat hij stelt dat het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling en personen die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon, geen reden mag zijn om inlichtingen niet te verstrekken. De aangezochte partij moet ook inlichtingen verstrekken met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, partnerships, gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere stelsels. Deze paragraaf wil het uitwisselen van inlichtingen effectief doen plaatsvinden, zelfs indien de wetgeving of de interne regelgeving de aangezochte partij verhinderen om de informatie te verkrijgen. De paragraaf verschilt ook van het OESO-modelakkoord.

Paragraaf 5 somt op welke gegevens het verzoek om inlichtingen moet bevatten. De procedure van de gegevensuitwisseling mag er niet toe leiden dat de last van het proces van de bepaling, de vestiging of de invordering van een belasting wordt doorgeschoven naar de aangezochte partij.

Paragraaf 6 bepaalt dat de aangezochte partij de informatie zo vlug mogelijk moet verstrekken. Wanneer er onverwacht vertraging optreedt bij het verwerven van de gevraagde inlichtingen, brengt de aangezochte partij de verzoekende partij daarvan op de hoogte.

Artikel 6

Artikel 6 beschrijft de regeling voor belastingcontroles in het buitenland. De verzoekende partij kan vragen dat vertegenwoordigers van haar bevoegde overheid de toelating krijgen om op het grondgebied van de andere partij personen te ondervragen en documenten te raadplegen met schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De aangezochte partij mag de voorwaarden bepalen waaronder de controles plaatsvinden.

Overeenkomstig paragraaf 2 kan de aangezochte partij ook toestaan dat vertegenwoordigers van de andere partij aanwezig zijn bij een belastingcontrole die de aangezochte partij op haar grondgebied uitvoert.

Volgens paragraaf 3 stelt de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende partij die de controle uitvoert, de bevoegde overheid van de andere partij in kennis van tijdstip en plaats van de controle, de identiteit van de controleur en de vereiste procedures en voorwaarden.

Artikel 7

Artikel 7 bepaalt in welke gevallen de aangezochte partij mag weigeren de gevraagde inlichtingen te verstrekken:

- wanneer het verzoek niet conform het akkoord is ingediend;
- wanneer de verzoekende partij niet alle beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden;
- wanneer het bekendmaken van de informatie in strijd zou zijn met de openbare orde;

- wanneer de bescherming van de vertrouwelijkheid van toepassing is op inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen;
- wanneer door de inlichtingen de toepassing mogelijk wordt van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende partij die discriminatie inhoudt. Een verzoek kan niet worden afgewezen wanneer de belastingvordering wordt betwist.

Artikel 8

Artikel 8 legt het vertrouwelijke karakter van de verkregen informatie vast. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gesteld van andere personen, entiteiten of overheden zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde overheid van de aangezochte partij.

Artikel 9

Artikel 9 bepaalt welke partij de kosten van de bijstand draagt. De aangezochte partij neemt in principe de indirecte kosten (activiteiten van ambtenaren, afschriften van documenten enzovoort) ten laste. Directe kosten die specifiek zijn gemaakt (bijvoorbeeld het inschakelen van externe raadgevers) worden gedragen door de verzoekende partij.

De bevoegde overheden kunnen evenwel geval per geval onderling overeenkomen de kosten anders te verdelen. Zij plegen vooraf overleg wanneer de kosten naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

Artikel 10

Artikel 10 heeft betrekking op de regeling door onderling overleg van moeilijkheden of twijfelgevallen inzake de interpretatie of de toepassing van het akkoord. De verdragspartijen zoeken ook naar overeenstemming over de te volgen procedures. De bevoegde overheden kunnen rechtstreeks met elkaar in contact treden. De verdragspartijen kunnen ook beslissen andere vormen van geschillenbeslechting toe te passen.

Artikel 11

Artikel 11 bepaalt dat de partijen alle wetgevende maatregelen treffen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de verdragsartikelen.

Artikel 12

Artikel 12 bepaalt dat het akkoord in werking treedt wanneer de partijen elkaar in kennis hebben gesteld van het feit dat hun interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het akkoord vinden toepassing op de datum van inwerkingtreding wat strafrechtelijke belastingzaken betreft, en op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op de inwerkingtreding van het akkoord voor niet-strafrechtelijke aangelegenheden.

Artikel 13

Artikel 13 biedt elke partij de mogelijkheid om het akkoord schriftelijk te beëindigen. De beëindiging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum waarop de andere partij de kennisgeving van beëindiging heeft ontvangen. De partijen blijven evenwel gebonden door artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge het akkoord werden verkregen.

Het akkoord werd enkel opgemaakt in het Engels. Die verdragstekst wordt samen met een Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het akkoord

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de autoriteiten van Gibraltar, ondertekenden zij het akkoord in Parijs op 16 december 2009.

In een aantal adviezen op vraag van de federale overheid, heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State echter verklaard dat het sluiten van die verdragen niet alleen het volgen van de procedure eigen aan gemengde verdragen noodzakelijk maakt, maar dat eveneens intrafederaal overleg moet worden gepleegd over het opmaken van soortgelijke verdragen. De Raad van State stelde vast dat zij ooit van toepassing kunnen zijn op de niet-federale belastingen – de inwerkingtreding daarvoor wordt in een aantal gevallen uitgesteld tot een eventuele uitwisseling van nota's – maar deze potentieel gemengde aard van het akkoord volstaat om nu al ook de goedkeuring van de deelstaten te vereisen.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende akkoord vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het akkoord vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Met goedkeuring van de Vlaamse overheid, achtte de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën het niet langer opportuun om te wachten op de inwerkingtreding van het akkoord alvorens gebruik te maken van artikel 3, §3, van het akkoord. In de brief van 19 april 2011 aan het Ministerie van Financiën van Gibraltar stelde de FOD Financiën voor dat het akkoord ook van toepassing zal zijn op de staatkundige onderdelen, hetzij enkel aan Belgische zijde, hetzij wederzijds, dit in toepassing van artikel 3, 2°, in fine (supra, deel I, 4°). Op 27 april 2011 verklaarde Gibraltar dat het kon ingaan op het voorstel tot uitbreiding van het toepassingsgebied. Dit geldt dus zowel voor de Vlaamse Gemeenschap als voor het Vlaamse Gewest. Deze correspondentie wordt in het Vlaams Parlement ter informatie neergelegd.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV bracht op 9 juli 2012 zijn advies 2012/16 uit over de akkoorden met Andorra, Liechtenstein en Gibraltar, waarin hij zich akkoord verklaart met de drie voorontwerpen van instemmingsdecreet. Voor een schets van het globale kader verwijst de Raad naar eerder uitgebrachte adviezen.

De Raad merkt op dat het een ietwat bevreemdende en alleszins weinig zorgvuldige werkwijze is om de tenuitvoerlegging van een internationale overeenkomst en de uitbreiding van de toepassing ervan naar de deelstaten, te regelen met een persoonlijk kort e-mailbericht. In eerder uitgebrachte adviezen vroeg de Raad ook al aandacht voor de wijze waarop de verdragspartners worden geïnformeerd over de fiscale bevoegdheden van Vlaanderen.

De Vlaamse Regering antwoordt op die laatste opmerking dat het intrafederale samenwerkingsakkoord waarover nu wordt onderhandeld, daartoe moet bijdragen. Hierop wordt nader ingegaan in de toelichting van de regering bij het advies van de Raad van State. Bovendien verwijst de FOD Financiën in zijn brief aan het Ministerie van Financiën van Gibraltar naar de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten.

De briefwisseling tussen de FOD Financiën en het Ministerie van Financiën van Gibraltar werd weliswaar gevoerd na intrafederale consensus, maar de Vlaamse overheid was niet betrokken bij de manier waarop de briefwisseling werd gevoerd.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 30 oktober 2012 (kenmerk 52.175/1) drie opmerkingen over het voorontwerp van instemmingsdecreet.

De Raad van State stelt de vraag wie in België een gevolg zal geven aan een verzoek om inlichtingen vanwege de Gibraltarese overheid. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. Daarom beveelt de Raad van State aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot wie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor daarover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

De Raad van State merkt op dat het instemmingsdecreet kan worden aangevuld met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Bij het onderzoek van de tekst van het akkoord kwam de Raad van State tot de bevinding dat, indien wordt vastgehouden aan de ruimere lezing van artikel 3, §2, van het akkoord, de Vlaamse Gemeenschap wel degelijk is bevoegd.

De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de Raad van State.

Wat de aanbeveling tot oprichting van een coördinatiemechanisme en -orgaan betreft, wijst de Vlaamse Regering op het feit dat de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg plegen met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoord al in ruime mate zijn uitgewerkt. Het ene samenwerkingsakkoord heeft betrekking op het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord gaat over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet met het oog op het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Op federaal niveau worden strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen evenmin opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruikmaakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III – Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII – Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadminis-

tratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X – Strafbepalingen, opgenomen in titel VII – Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverteerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB), worden in artikel 2, WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

Inzake de bevoegdheidsverdeling kunnen we stellen dat de gemeenschappen enkel fiscale bevoegdheid hebben op basis van artikel 170, §2, van de Grondwet. Die belastingsbevoegdheid is echter beperkt tot materies waarop nog geen belasting wordt geheven. Dit impliceert dat de gemeenschappen enkel nieuwe belastingen kunnen invoeren op zogenaamde ‘maagdelijke materies’. Tot op heden bestaan er nog geen gemeenschapsbelastingen. Dat betekent dat een dubbelbelastingverdrag enkel van toepassing kan zijn op de gemeenschappen als er sprake is van ‘alle andere belastingen’ of ‘belastingen van elke soort en benaming’. Zoals aangegeven in punt I.4 heeft België – na intrafederale consensus – gebruikgemaakt van de mogelijkheid om het toepassingsgebied van het akkoord uit te breiden tot belastingen die door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen worden geheven, hetzij eenzijdig aan Belgische kant, hetzij wederzijds.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De Raad van de SERV besliste tijdens zijn vergadering van 12 september 2012 geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen.

De Vlaamse Regering neemt hiervan akte en meent dat met deze beslissing voldaan is aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
het akkoord tussen België en Gibraltar
inzake de uitwisseling van inlichtingen
met betrekking tot belastingaangelegenheden,
ondertekend te Parijs op 16 december 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen België en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Parijs op 16 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 87
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van 07 juni 2012	uw kenmerk DepFB/BORG/12-0863	ons kenmerk Advies 2012/16	bijlagen
vragen naar / e-mail Freddy.Evens@iv.vlaanderen.be	telefoonnummer 02 553 50 32	datum 9 juli 2012	

Betreft: Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar.

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 25 mei 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra (ondertekend op 23 oktober 2009), Liechtenstein (ondertekend op 10 november 2009) en Gibraltar (ondertekend op 16 december 2009) (hierna: “de overeenkomsten”). Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 26 juni 2012 keurde de Raad dit advies goed.

De Raad bracht reeds eerder over gelijkaardige overeenkomsten een advies uit¹. Voor een schets van het globale kader verwijst hij naar zijn eerdere adviezen over o.m. de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.²

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen en akkoorden inzake uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijknissen

¹ SARiV, Briefadvies over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemeenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, Advies 2012/06, 19 april 2012.

² SARiV, Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag, Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, Advies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009), Advies 2012/2, 9 februari 2012; SARiV, Advies over diverse dubbelbelastingverdragen met Europese landen, Advies 2012/15, 9 juli 2012.

vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken. Hij zal daarbij vooral aandacht hebben voor de wijze waarop deze overeenkomsten ook van toepassing worden op Vlaanderen. In zijn vorige adviezen m.b.t. dubbelbelastingverdragen heeft de Raad immers zijn belangrijkste opmerkingen reeds geformuleerd. Hij heeft dit standpunt bevestigd tijdens zijn vergadering van 26 juni 2012. De voorliggende overeenkomsten werden niet meer aan een grondig vergelijkend onderzoek onderworpen, niettemin kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

De voorliggende overeenkomsten zijn akkoorden tot uitwisseling van fiscale inlichtingen (*"tax information exchange agreements"*). De inhoud van de overeenkomsten is in grote mate gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

De teksten van de overeenkomsten zijn sterk gelijklopend. De wijze waarop de uitbreiding naar de bevoegdheden van de deelstaten is verwoord in de teksten, is hetzelfde in de overeenkomsten met Andorra en Liechtenstein (zie art. 3, lid 3, aangevuld door de briefwisseling in bijlage bij de overeenkomsten), terwijl in de tekst met Gibraltar een algemene uitbreidingsformulering is opgenomen zonder specifieke verwijzing naar de deelstaten (zie art. 3, lid 2, aangevuld door briefwisseling en een kort instemmend mailbericht). De Raad merkt op dat het een ietwat bevreemdende en alleszins weinig zorgvuldige wijze van werken is om de tenuitvoerlegging van een internationale overeenkomst en de uitbreiding van de toepassing ervan naar de deelstaten te regelen met een persoonlijk kort mailbericht waarin wordt gesteld *"I am happy to confirm that, in principle, we have no problem with the suggestion that you are making in your original letter to us"*. In vorige adviezen vroeg hij ook reeds om aandacht voor de wijze waarop de verdragspartners worden geïnformeerd over de fiscale bevoegdheden van Vlaanderen.³

Tot slot gaat de Raad akkoord met de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

Hoogachtend,

(getekend)

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARIv

(getekend)

Freddy Evens
Secretaris SARIv

³ Zie *supra*, voetnoot 2.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20120912_TIEAs_jbkv

Brussel
12 september 2012

Advies over de akkoorden tussen België en Andorra, Liechtenstein en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden

Mijnheer de Minister,

De Raad van de SERV heeft heden beslist om geen advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en Andorra, Liechtenstein en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. De reden hiervoor is de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 52.175/1
van 30 oktober 2012

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het
akkoord tussen België en Gibraltar inzake de uitwisseling van
inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden,
ondertekend te Parijs op 16 december 2009’

Op 8 oktober 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het akkoord tussen België en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Parijs op 16 december 2009'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 oktober 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jo BAERT en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 oktober 2012.

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het Vlaams Parlement te laten instemmen met een akkoord² inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

2. Uit de documenten gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt dat de Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, op 26 oktober 2010 heeft geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is.³

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Gibraltar.

Uit artikel 4, paragraaf 1, e, i, van het akkoord volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Gibraltar weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Akkoord ‘between Belgium and Gibraltar for the exchange of information relating to tax matters’, gedaan te Parijs op 16 december 2009.

³ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.⁴

3. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, in functie van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

5.1. Volgens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet “een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid”.

5.2. Artikel 1 van het akkoord bepaalt het doel en de werkingssfeer ervan. Dat artikel luidt (vertaling):

“De bevoegde autoriteiten zullen de Partijen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van belasting met betrekking tot personen die aan die belastingen onderworpen zijn, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden die verband houden met die personen. De rechten en de bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.”

Artikel 3 van het akkoord bepaalt de belastingen waarop het van toepassing is. Wat België betreft, gaat het om de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de belasting over de toegevoegde waarde (paragraaf 1, a, van het artikel).

Het akkoord is ook van toepassing op “alle gelijke belastingen die na de datum van de ondertekening van het Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven” en op “alle in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening

⁴ Vergelijk met artikel 1bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat ende gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

van het Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de Partijen dat overeenkomen”. Daarenboven “mogen de belastingen waarop het Akkoord van toepassing is, door de bevoegde autoriteiten in onderlinge overeenstemming via een wisseling van brieven worden uitgebreid of gewijzigd” (paragraaf 2 van het artikel).

5.3. In advies 49.634/1⁵ heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt over het akkoord:

“Wat de gemeenschappen betreft, gaat het echter niet om een gemengd verdrag. Artikel 3, paragraaf 1, (a) van het akkoord bepaalt immers dat wat België betreft dit akkoord betrekking heeft op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de belasting over de toegevoegde waarde. Gelet op het gegeven dat de gemeenschappen geen bevoegdheid hebben wat die belastingen betreft,⁶ dient het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap zijn instemming niet te verlenen.”

Die beoordeling is gestoeld op de lezing van artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord in samenhang met de opsomming, in paragraaf 1 van hetzelfde artikel, van de belastingen waarop het akkoord aanvankelijk van toepassing is (“Dit Akkoord is van toepassing op volgende belastingen die worden geheven door de Partijen:...”), en met de uitbreiding voorzien in paragraaf 2 van het artikel (“Dit Akkoord is ook van toepassing...”). Gelet op het gegeven dat de gemeenschappen geen bevoegdheid hebben wat de in artikel 3, paragraaf 1, a, vermelde belastingen betreft, kan moeilijk worden aanvaard dat de algemene clause tot uitbreiding of wijziging van het aanvankelijke toepassingsgebied ook betrekking zou kunnen hebben op gemeenschapsbelastingen.

5.4. De betrokken overheden blijken evenwel een andere lezing te hebben van het akkoord.

Met een brief van 19 april 2011 is aan Gibraltar gevraagd om, met toepassing van artikel 3, paragraaf 2, van het akkoord, in te stemmen “*with the application of our Agreement to taxes of every kind and description imposed :*

- *either on behalf of Belgium or of its political subdivisions of local authorities (= unilateral approach) ;*
- *or on behalf of the Contracting Parties or of their political subdivisions or local authorities (= bilateral approach)”,* en Gibraltar heeft daarop, bij mail van 27 april 2011, zijn instemming betuigd.

Ook de Vlaamse Regering heeft zich aangesloten bij de ruimere lezing, zoals blijkt uit de memorie van toelichting bij het om advies voorgelegde ontwerp:

⁵ Adv.RvS 49.634/1 van 23 juni 2011 over een voorontwerp van decreet ‘zur Zustimmung zu dem Abkommen zwischen Belgien und Gibraltar über den Informationsaustausch in Steuersachen, geschehen zu Paris am 16. Dezember 2009’.

⁶ Voetnoot nr. 4 van het geciteerde advies: Artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet; artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid; GwH 4 maart 2008, nr. 44/2008, B.4.5.

“Het akkoord met Gibraltar bevat in zijn artikel 3, 2° tevens een uitbreidingsclausule: de boogde belastingen kunnen worden uitgebreid of gewijzigd, mits akkoord tussen de bevoegde overheden via het uitwisselen van brieven. Op grond van deze uitbreidingsclausule en na intrafederale consensus, stelde de federale overheid aan Gibraltar voor dat het akkoord zou worden uitgebreid tot de geheven belastingen van elke soort en benaming van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, hetzij eenzijdig aan Belgische kant, hetzij wederzijds. Gibraltar antwoordde dat het kan ingaan op het voorstel tot uitbreiding van het toepassingsgebied. Bijgevolg is ook de goedkeuring van de Vlaamse Gemeenschap vereist, aangezien haar belastingen eveneens onder het akkoord kunnen vallen.”

Indien vastgehouden wordt aan de ruimere lezing van artikel 3, paragraaf 2, laatste zin, van het akkoord, dient in artikel 1 van het ontwerp inderdaad te worden vermeld dat het decreet ook een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen België en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Parijs op 16 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 8 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN

VERTALING

AKKOORD

TUSSEN

BELGIE

EN

GIBRALTAR

INZAKE DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

**AKKOORD
TUSSEN
BELGIE
EN
GIBRALTAR
INZAKE DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN
MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN**

OVERWEGEND DAT België en Gibraltar (“de Partijen”) erkennen dat de huidige wetgeving reeds voorziet in samenwerking en uitwisseling van inlichtingen in geval van strafrechtelijke belastingaangelegenheden;

OVERWEGEND DAT de Partijen reeds lang actief betrokken zijn bij internationale inspanningen die gericht zijn op de bestrijding van financiële en andere delicten, en die ook mikken op de bestrijding van de financiering van terrorisme;

OVERWEGEND DAT erkend wordt dat Gibraltar, onder de voorwaarden waaronder het bevoegdheden kreeg toegewezen door het Verenigd Koninkrijk, gerechtigd is om met België te onderhandelen over een akkoord tot uitwisseling van inlichtingen betreffende belastingaangelegenheden, en dat akkoord te sluiten, uit te voeren en, met inachtneming van de voorwaarden van dit akkoord, te beëindigen;

OVERWEGEND DAT Gibraltar op 27 februari 2002 een politieke verbintenis is aangegaan met betrekking tot de beginselen van de OESO inzake de doeltreffende uitwisseling van inlichtingen;

OVERWEGEND DAT de Partijen de termijnen en de voorwaarden voor de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen wensen te verbeteren en te vergemakkelijken;

ZIJN de Partijen overeengekomen het volgende Akkoord te sluiten waarin uitsluitend de verplichtingen van België en Gibraltar zijn vervat:

Artikel 1

Werkingssfeer van het Akkoord

De bevoegde autoriteiten van de Partijen zullen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van belasting met betrekking tot personen die aan die belastingen onderworpen zijn, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden die verband houden met die personen. De rechten en de bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

Artikel 2

Rechtsgebied

Een aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten of die noch in het bezit zijn van of verkrijgbaar zijn door personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

Artikel 3

Belastingen waarop het Akkoord van toepassing is

1. Dit Akkoord is van toepassing op volgende belastingen die worden geheven door de Partijen :
 - (a) in België :
 - (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners; en
 - (v) de belasting over de toegevoegde waarde,
 - (b) in Gibraltar: de Gibraltarese inkomstenbelastingen.
2. Dit Akkoord is ook van toepassing op alle gelijke belastingen die na de datum van de ondertekening van het Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. Dit Akkoord is ook van toepassing op alle in wezen gelijksoortige

belastingen die na de datum van de ondertekening van het Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de Partijen dat overeenkomen. De bevoegde autoriteit van elke Partij deelt de bevoegde autoriteit van de andere Partij de belangrijke wijzigingen mee die in haar wetgeving zijn aangebracht en die een invloed kunnen hebben op de uit dit Akkoord voortvloeiende verplichtingen van die Partij. Bovendien mogen de belastingen waarop het Akkoord van toepassing is, door de bevoegde autoriteiten in onderlinge overeenstemming via een wisseling van brieven worden uitgebreid of gewijzigd.

Artikel 4

Begripsbepalingen

1. In dit Akkoord :

- a) betekent "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent het het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
- b) betekent "Gibraltar" het grondgebied van Gibraltar;
- c) betekent "gemeenschappelijk beleggingsstelsel of –fonds" elk instrument voor beleggingen met samengebracht kapitaal, ongeacht de rechtsvorm;
- d) betekent "vennootschap" elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
- e) betekent "bevoegde autoriteit":
 - (i) in België: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - (i) in Gibraltar: de *Chief Secretary* of een andere persoon zoals die door de Minister van Financiën kan worden aangesteld;
- f) betekent "strafrecht" elke strafrechtelijke bepaling die als dusdanig wordt aangeduid door het nationale recht, ongeacht of ze opgenomen is in de belastingwetgeving, in de strafwetgeving of in andere wetten;
- g) betekent "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen — hetzij vóór de inwerkingtreding van dit Akkoord, hetzij erna — die krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden;
- h) betekent "de middelen voor het verzamelen van inlichtingen" de wetgeving en de administratieve of gerechtelijke procedures die een aangezochte Partij in staat stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken;

- i) betekent "inlichtingen" elk feit, elke verklaring, elk document of stuk, in welke vorm ook;
 - j) betekent "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap of elke andere vereniging of groepering van personen;
 - k) betekent "voornaamste klasse van aandelen" de klasse of klassen van aandelen die een meerderheid van de stemrechten in en van de waarde van de vennootschap vertegenwoordigen;
 - l) betekent "beursgenoteerd bedrijf" elke vennootschap waarvan de voornaamste klasse van aandelen genoteerd is aan een erkende effectenbeurs, op voorwaarde dat haar genoteerde aandelen gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht of verkocht worden. Aandelen kunnen "door het publiek" gekocht of verkocht worden wanneer de aankoop of verkoop van aandelen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;
 - m) betekent "openbaar gemeenschappelijk beleggingsstelsel of -fonds" elk gemeenschappelijk beleggingsstelsel of -fonds waarbij de aankoop, de verkoop of de inkoop van aandelen of andere belangen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;
 - n) betekent "erkende effectenbeurs" elke effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van de Partijen erkend is;
 - o) betekent "aangezochte Partij" de Partij bij dit Akkoord aan dewelke gevraagd is om inlichtingen te verstrekken of die inlichtingen verstrekt heeft ten gevolge van een verzoek;
 - p) betekent "verzoekende Partij" de Partij bij dit Akkoord die een verzoek om inlichtingen voorlegt of die inlichtingen heeft ontvangen van de aangezochte Partij;
 - q) betekent "belasting" elke belasting waarop dit Akkoord van toepassing is.
2. Voor de toepassing van dit Akkoord op enig tijdstip door een Partij, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Partij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die Partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Partij.

Artikel 5

Uitwisseling van inlichtingen op verzoek

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij verstrekt op verzoek van de verzoekende Partij de inlichtingen ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Die in-

lichtingen worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte Partij die inlichtingen nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden en ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte Partij als strafrechtelijk misdrijf zouden worden aangemerkt indien ze op het grondgebied van de aangezochte Partij plaats zouden vinden. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zal enkel een verzoek om inlichtingen conform dit artikel indienen wanneer zij zelf niet in staat is om de gevraagde inlichtingen door andere middelen te verkrijgen, behalve wanneer het aanwenden van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.

2. Indien de inlichtingen in het bezit van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet toereikend zijn om aan het verzoek om inlichtingen te voldoen, gebruikt de aangezochte Partij alle toepasselijke middelen voor het verzamelen van inlichtingen die nodig zijn om aan de verzoekende Partij de gevraagde inlichtingen te verstrekken, niettegenstaande het feit dat de aangezochte Partij die inlichtingen op dat tijdstip niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.
3. Wanneer de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij daar specifiek om verzoekt, verstrekt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover zulks op grond van haar nationale recht is toegestaan.
4. Elke Partij zorgt ervoor dat ze de bevoegdheid heeft om, onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 1 en 2 van dit Akkoord, via haar bevoegde autoriteit en op verzoek volgende inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken :
 - (a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken, andere financiële instellingen, en personen, daaronder begrepen gevolmachtigden en beheerders, die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon;
 - (b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen (*partnerships*), gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere personen, daaronder begrepen inlichtingen aangaande alle personen in een eigendomsketen, en
 - (i) in het geval van gemeenschappelijke beleggingsstelsels, inlichtingen aangaande aandelen, bewijzen van deelneming en andere belangen;
 - (ii) in het geval van trusts, inlichtingen aangaande instellers (*settlors*), beheerders (*trustees*), toezichthouders (*protectors*) en gerechtigden;
 - (iii) in het geval van stichtingen, inlichtingen aangaande stichters, leden van het bestuur van de stichting en gerechtigden; en
 - (iv) in het geval van personen die geen gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts of stichtingen zijn, inlichtingen die gelijkwaardig zijn aan de in subparagrafen (i) tot (iii) vermelde inlichtingen.

Verder doet dit Akkoord voor een Partij niet de verplichting ontstaan om inlichtingen inzake eigendom te verwerven of te verstrekken die betrekking hebben op beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsstelsels, tenzij die inlichtingen kunnen worden verkregen zonder dat zulks tot onevenredige moeilijkheden leidt.

5. Elk verzoek om inlichtingen wordt zo gedetailleerd mogelijk opgesteld en vermeldt schriftelijk :
 - (a) de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;
 - (b) de periode waarvoor de inlichtingen worden gevraagd;
 - (c) de aard van de gevraagde inlichtingen en de vorm waarin de verzoekende Partij die inlichtingen bij voorkeur wenst te ontvangen;
 - (d) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;
 - (e) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de in artikel 3 bedoelde belastingen van de verzoekende Partij met betrekking tot de in subparagraaf (a) van deze paragraaf vermelde persoon;
 - (f) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Partij bevinden of dat ze in het bezit zijn van of kunnen verkregen worden door een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte Partij valt;
 - (g) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen of dat hij toezicht heeft over die gevraagde inlichtingen;
 - (h) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met dit Akkoord;
 - (i) een verklaring dat de verzoekende Partij alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer zulks zou leiden tot onevenredige moeilijkheden.
6. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij bevestigt de ontvangst van het verzoek aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij en stelt alles in het werk om de gevraagde inlichtingen zo spoedig mogelijk aan de verzoekende Partij te doen toekomen.

Artikel 6

Belastingcontroles in het buitenland

1. Mits die vraag binnen een redelijke voorafgaande termijn te stellen, mag de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vragen om toe te staan dat vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij het grondgebied van de aangezochte Partij betreden om natuurlijke personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met voorafgaande schriftelijke toestemming van de natuurlijke personen of van andere betrokken personen. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij in kennis van het tijdstip en de plaats van de geplande ontmoeting met de betrokken natuurlijke personen.

2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij toestaan om een belastingcontrole bij te wonen op het grondgebied van de aangezochte Partij.
3. Wanneer het in paragraaf 2 bedoelde verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij die de controle uitvoert de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, van de identiteit van de autoriteit of de persoon die gemachtigd is om de controle uit te voeren en van de procedures en voorwaarden die door de aangezochte Partij vereist worden voor het uitvoeren van de controle. Elke beslissing aangaande het uitvoeren van de controle wordt genomen door de aangezochte Partij die de controle uitvoert.

Artikel 7

Mogelijkheid een verzoek af te wijzen

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij mag weigeren bijstand te verlenen
 - a) wanneer het verzoek niet conform dit Akkoord werd ingediend;
 - b) wanneer de verzoekende Partij niet alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden; of
 - c) wanneer het bekend maken van de gevraagde inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde.
2. Dit Akkoord verplicht een aangezochte Partij niet tot het verstrekken van gegevens waarop de bescherming van de vertrouwelijkheid (*legal privilege*) van toepassing is, of van inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen. Niettegenstaande het voorafgaande, zullen inlichtingen zoals omschreven in artikel 5, paragraaf 4, niet als zulk geheim of handelswerkwijze behandeld worden op grond van het enkele feit dat ze voldoen aan de in die paragraaf vastgelegde criteria.
3. Een verzoek om inlichtingen mag niet worden afgewezen op grond van het feit dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.
4. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de verzoekende Partij die inlichtingen vraagt met het oog op de toepassing of de tenuitvoerlegging van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij of van een daarmee verband houdende verplichting, die discriminatie inhoudt van een onderdaan of burger van de aangezochte Partij ten opzichte van een onderdaan of burger van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt.

Artikel 8**Vertrouwelijkheid**

1. Alle inlichtingen die door de bevoegde autoriteiten van de Partijen zijn verstrekt en verkregen, moeten vertrouwelijk worden gehouden.
2. Zulke inlichtingen worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de doeleinden omschreven in artikel 1, en mogen door deze personen of autoriteiten slechts voor die doeleinden, daaronder begrepen het nemen van een beslissing in beroepszaken, gebruikt worden. Voor die doeleinden mogen inlichtingen kenbaar worden gemaakt tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.
3. Zulke inlichtingen mogen niet voor enige andere dan de in artikel 1 omschreven doeleinden worden gebruikt zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.
4. Inlichtingen die ingevolge dit Akkoord aan een verzoekende Partij verstrekt werden, mogen niet ter kennis worden gebracht van enig ander rechtsgebied zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

Artikel 9**Kosten**

Tenzij de bevoegde autoriteiten van de Partijen anders overeenkomen, worden indirecte kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand gedragen door de aangezochte Partij en worden directe kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand (daaronder begrepen de kosten voor het inschakelen van externe raadgevers in verband met rechtszaken of anderszins noodzakelijk om te kunnen voldoen aan het verzoek) gedragen door de verzoekende Partij. De respectieve bevoegde autoriteiten plegen van tijd tot tijd overleg met elkaar aangaande dit artikel, en in het bijzonder pleegt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vooraf overleg met de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij wanneer de kosten voor het verstrekken van inlichtingen betreffende een specifiek verzoek naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

Artikel 10

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer er tussen de Partijen moeilijkheden of twijfelpunten mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van dit Akkoord doen de respectieve bevoegde autoriteiten hun uiterste best om de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming op te lossen.
2. Naast de in paragraaf 1 bedoelde overeenstemming kunnen de bevoegde autoriteiten van de Partijen onderlinge overeenstemming bereiken aangaande de procedures die moeten gevolgd worden ingevolge dit Akkoord.
3. De bevoegde autoriteiten van de Partijen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming zoals bedoeld in dit artikel te bereiken.
4. De Partijen kunnen eveneens overeenstemming bereiken omtrent andere vormen van geschillenoplossing.

Artikel 11

Uitvoeringswetgeving

De Partijen nemen alle wetgevende maatregelen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de bepalingen van dit Akkoord.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Dit Akkoord zal in werking treden wanneer elke Partij de andere Partij schriftelijk in kennis heeft gesteld van de voltooiing van zijn binnenlandse procedures die voor de inwerkingtreding vereist zijn. Vanaf de inwerkingtreding zal het van toepassing zijn :

- (a) wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft : op die datum; en
- (b) wat alle andere aangelegenheden betreft waarop artikel 1 van toepassing is : op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden.

Artikel 13**Beëindiging**

1. Dit Akkoord blijft van kracht tot het door een Partij wordt beëindigd.
2. Elke Partij kan dit Akkoord beëindigen door schriftelijk kennis te geven van de beëindiging. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden vanaf de datum waarop de andere Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft.
3. Indien het Akkoord wordt beëindigd blijven de Partijen gebonden door de bepalingen van artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge dit Akkoord werden verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door de respectieve Partijen, het Akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Parijs op 16 december 2009, in de Engelse taal.

VOOR BELGIE:

VOOR GIBRALTAR:

AGREEMENT
BETWEEN
BELGIUM
AND
GIBRALTAR
FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION RELATING TO TAX MATTERS

**AGREEMENT
BETWEEN
BELGIUM
AND
GIBRALTAR
FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION RELATING TO TAX MATTERS**

WHEREAS Belgium and Gibraltar (“the Parties”) recognise that present legislation already provides for cooperation and the exchange of information in criminal tax matters;

WHEREAS the Parties have long been active in international efforts in the fight against financial and other crimes, including the targeting of terrorist financing;

WHEREAS it is acknowledged that Gibraltar under the terms of its Entrustment from the UK has the right to negotiate, conclude, perform and subject to the terms of this agreement terminate a Tax Information Exchange Agreement with Belgium;

WHEREAS Gibraltar on 27 February 2002 entered into a political commitment to the OECD’s principles of effective exchange of information;

WHEREAS the Parties wish to enhance and facilitate the terms and conditions governing the exchange of information relating to taxes;

NOW, THEREFORE, the Parties have agreed to conclude the following Agreement which contains obligations on the part of Belgium and Gibraltar only:

Article 1

Scope of the Agreement

The competent authorities of the Parties shall provide assistance through exchange of information that is foreseeably relevant to the administration and enforcement of the domestic laws of the Parties concerning the taxes covered by this Agreement, including information that is foreseeably relevant to the determination, assessment, enforcement or collection of tax with respect to persons subject to such taxes, or to the investigation or prosecution of tax matters in relation to such persons. The rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested Party remain applicable to the extent that they do not unduly prevent or delay effective exchange of information.

Article 2

Jurisdiction

A requested Party is not obliged to provide information which is neither held by its authorities nor in the possession of or obtainable by persons who are within its territorial jurisdiction.

Article 3

Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to the following taxes imposed by the Parties:
 - (a) in the case of Belgium:
 - (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the income tax on legal entities;
 - (iv) the income tax on non-residents; and
 - (v) the value added tax,
 - (b) in the case of Gibraltar: Gibraltar income taxes.
2. This Agreement shall apply also to any identical taxes imposed after the date of signature of the Agreement in addition to or in place of the existing taxes. This Agreement shall also apply to any substantially similar taxes imposed after the date of signature of the Agreement in addition to or in place of the existing taxes if the Parties so agree. The competent authority of each Party shall notify the other of substantial changes in laws which may affect the obligations of that Party pursuant to this Agreement. Furthermore, the taxes covered may be expanded or modified by mutual agreement of the competent authorities in the form of an exchange of letters.

Article 4

Definitions

1. In this Agreement:

- a) “Belgium” means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
- b) “Gibraltar” means the territory of Gibraltar;
- c) “collective investment scheme or fund” means any pooled investment vehicle, irrespective of legal form;
- d) “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- e) “competent authority” means,
 - (i) in the case of Belgium: the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Gibraltar: the Chief Secretary or such other person as the Minister of Finance may appoint;
- f) “criminal laws” means all criminal laws designated as such under domestic law, irrespective of whether such are contained in the tax laws, the criminal code or other statutes;
- g) “criminal tax matters” means tax matters involving intentional conduct, whether before or after the entry into force of this Agreement, which is liable to prosecution under the criminal laws of the requesting Party;
- h) “information gathering measures” means laws and administrative or judicial procedures enabling a requested Party to obtain and provide the information requested;
- i) “information” means any fact, statement, document or record in whatever form;
- j) “person” means an individual, a company or any other body or group of persons;
- k) “principal class of shares” means the class or classes of shares representing a majority of the voting power and value of the company;
- l) “publicly traded company” means any company whose principal class of shares is listed on a recognised stock exchange provided its listed shares can be readily purchased or sold by the public. Shares can be purchased or sold “by the public” if the purchase or sale of shares is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;
- m) “public collective investment scheme or fund” means any scheme or fund, in which the purchase, sale or redemption of shares or other interests is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;
- n) “recognised stock exchange” means any stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Parties;

- o) “requested Party” means the Party to this Agreement which is requested to provide or has provided information in response to a request;
 - p) “requesting Party” means the Party to this Agreement submitting a request for or having received information from the requested Party;
 - q) “tax” means any tax covered by this Agreement.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that Party, any meaning under the applicable tax laws of that Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Party.

Article 5

Exchange of Information upon Request

1. The competent authority of the requested Party shall provide upon request by the requesting Party information for the purposes referred to in Article 1. Such information shall be exchanged without regard to whether the requested Party needs such information for its own tax purposes or the conduct being investigated would constitute a crime under the laws of the requested Party if it had occurred in the territory of the requested Party. The competent authority of the requesting Party shall only make a request for information pursuant to this Article when it is unable to obtain the requested information by other means, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty.
2. If the information in the possession of the competent authority of the requested Party is not sufficient to enable it to comply with the request for information, the requested Party shall use all applicable information gathering measures necessary to provide the requesting Party with the information requested, notwithstanding that the requested Party may not, at that time, need such information for its own tax purposes.
3. If specifically requested by the competent authority of the requesting Party, the competent authority of the requested Party shall provide information under this Article, to the extent allowable under its domestic laws, in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of original records.
4. Each Party shall ensure that it has the authority, subject to the terms of Article 1 and 2 of this Agreement, to obtain and provide, through its competent authority and upon request:
 - (a) information held by banks, other financial institutions, and any person, including nominees and trustees, acting in an agency or fiduciary capacity;
 - (b) information regarding the ownership of companies, partnerships, collective investment schemes, trusts, foundations and other persons, including information on all persons in an ownership chain, and
 - (i) in the case of collective investment schemes, information on shares, units and other interests;
 - (ii) in the case of trusts, information on settlors, trustees, protectors and beneficiaries;

- (iii) in the case of foundations, information on founders, members of the foundation council and beneficiaries; and
- (iv) in the case of persons that are neither collective investment schemes, trusts or foundations, equivalent information to the information in subparagraphs (i) to (iii).

Further, this Agreement does not create an obligation for a Party to obtain or provide ownership information with respect to publicly traded companies or public collective investment schemes, unless such information can be obtained without giving rise to disproportionate difficulties.

5. Any request for information shall be formulated with the greatest detail possible and shall specify in writing:
 - (a) the identity of the person under examination or investigation;
 - (b) the period for which the information is requested;
 - (c) the nature of the information requested and the form in which the requesting Party would prefer to receive it;
 - (d) the tax purpose for which the information is sought;
 - (e) the reasons for believing that the information requested is foreseeable relevant to the administration or enforcement of the taxes of the requesting Party covered under Article 3, with respect to the person identified in subparagraph (a) of this paragraph;
 - (f) grounds for believing that the information requested is held in the requested Party or is in the possession of or obtainable by a person within the jurisdiction of the requested Party;
 - (g) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession or control of the information requested;
 - (h) a statement that the request is in conformity with this Agreement;
 - (i) a statement that the requesting Party has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except where that would give rise to disproportionate difficulty.
6. The competent authority of the requested Party shall acknowledge receipt of the request to the competent authority of the requesting Party and shall use its best endeavours to forward the requested information to the requesting Party as soon as possible.

Article 6

Tax Investigations Abroad

1. With reasonable notice, the competent authority of the requesting Party may request that the competent authority of the requested Party allows representatives of the competent authority of the requesting Party to enter the territory of the requested Party to interview individuals and examine records with the prior written consent of the individuals or other persons concerned. The competent authority of the requesting Party shall notify the competent authority of the requested Party of the time and place of the intended meeting with the individuals concerned.

2. At the request of the competent authority of the requesting Party, the competent authority of the requested Party may permit representatives of the competent authority of the requesting Party to attend a tax examination in the territory of the requested Party.
3. If the request referred to in paragraph 2 is granted, the competent authority of the requested Party conducting the examination shall, as soon as possible, notify the competent authority of the requesting Party of the time and place of the examination, the authority or person authorised to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested Party for the conduct of the examination. All decisions regarding the conduct of the examination shall be made by the requested Party conducting the examination.

Article 7 **Possibility of Declining a Request**

1. The competent authority of the requested Party may decline to assist:
 - (a) where the request is not made in conformity with this Agreement;
 - (b) where the requesting Party has not pursued all means available in its own territory to obtain the information, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty; or
 - (c) where the disclosure of the information requested would be contrary to public policy (“ordre public”).
2. This Agreement shall not impose upon a requested Party any obligation to provide items subject to legal privilege, or information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process. Notwithstanding the foregoing, information of the type referred to in Article 5, paragraph 4, shall not be treated as such a secret or trade process merely because it meets the criteria in that paragraph.
3. A request for information shall not be refused on the ground that the tax claim giving rise to the request is disputed.
4. The requested Party may decline a request for information if the information is requested by the requesting Party to administer or enforce a provision of the tax law of the requesting Party, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national or citizen of the requested Party as compared with a national or citizen of the requesting Party in the same circumstances.

Article 8 **Confidentiality**

1. All information provided and received by the competent authorities of the Parties shall be kept confidential.

2. Such information shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the purposes specified in Article 1, and used by such persons or authorities only for such purposes, including the determination of any appeal. For these purposes, information may be disclosed in public court proceedings or in judicial decisions.
3. Such information may not be used for any purpose other than for the purposes stated in Article 1 without the expressed written consent of the competent authority of the requested Party.
4. Information provided to a requesting Party under this Agreement may not be disclosed to any other jurisdiction without the expressed written consent of the competent authority of the requested Party.

Article 9

Costs

Unless the competent authorities of the Parties otherwise agree, indirect costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested Party, and direct costs incurred in providing assistance (including costs of engaging external advisors in connection with litigation or otherwise necessary to comply with the request) shall be borne by the requesting Party. The respective competent authorities shall consult from time to time with regard to this Article, and in particular the competent authority of the requested Party shall consult with the competent authority of the requesting Party in advance if the costs of providing information with respect to a specific request are expected to be significant.

Article 10

Mutual Agreement Procedure

1. Where difficulties or doubts arise between the Parties regarding the implementation or interpretation of this Agreement, the respective competent authorities shall use their best efforts to resolve the matter by mutual agreement.
2. In addition to the agreements referred to in paragraph 1, the competent authorities of the Parties may mutually agree on the procedures to be used under this Agreement.
3. The competent authorities of the Parties may communicate with each other directly for purposes of reaching agreement under this Article.
4. The Parties may also agree on other forms of dispute resolution.

Article 11

Implementation of Legislation

The Parties shall enact any legislation necessary to comply with and give effect to the terms of this Agreement.

Article 12 Entry into Force

This Agreement shall enter into force when each Party has notified the other in writing of the completion of its necessary internal procedures for entry into force. Upon entry into force, it shall have effect:

- (a) for criminal tax matters, on that date; and
- (b) for all other matters covered in Article 1, in respect of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force or, where there is no taxable period, in respect of taxes due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force.

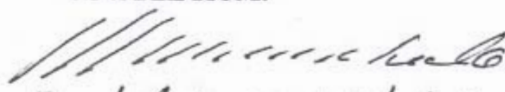
Article 13 Termination

1. This Agreement shall remain in force until terminated by either Party.
2. Either Party may terminate this Agreement by giving notice of termination in writing. Such termination shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of notice of termination by the other Party.
3. If the Agreement is terminated the Parties shall remain bound by the provisions of Article 8 with respect to any information obtained under this Agreement.

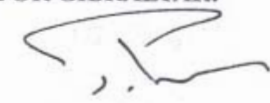
IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorised in that behalf by the respective Parties, have signed the Agreement.

DONE in duplicate at Paris, this 16th day of December 2009, in the English language.

FOR BELGIUM:

B. de la KETHULLE de RYHOVE
Ambassador

FOR GIBRALTAR:

JAMES TIPPING
FINANCE CENTRE DIRECTOR